

[Duetoft]

enkelt-sager. Det kan da godt være, at det er det. Men jeg synes, det er lidt ubehageligt at høre fra den konservative ordfører, at denne debat skulle være rejst på grund af ét ulykkeligt eksempel, for det er da så bestemt udtryk for, at den konservative ordfører ikke har fulgt med i, hvad der foregår på dette område, ud over en enkelt tv-udsendelse. Vi har fået stabler af meldinger fra fagfolk, vi har fået stabler af meldinger fra pårørende, vi har fået stabler af meldinger fra patienter om, hvad det er, der foregår. Hvis folketingsmedlemmer gad bevæge sig uden for dette hus og se, hvilke forhold vi faktisk tilbyder folk, når de bliver udskrevet fra institutionerne, ville man ikke tro, at det er et enkelt eksempel, der fører til denne her debat.

Nej, fru Karen Højte Jensen, det, der fører til denne debat, er en dyb frustration over, at Folketinget to gange er nået til bred enighed om nogle store, fine ord, som aldrig nogen sinde er blevet til mere. Det har nu ført til, at nogle partier igen har sagt: Jamen så må vi gøre det endnu mere konkret denne gang, for at man overhovedet kan komme videre.

Jeg kan da også forstå, at fru Karen Højte Jensen øjensynlig er enig med os, siden Det Konservative Folkeparti stemmer for dagsordenen. Som jeg hørte den sidste del af fru Karen Højte Jensens tale, var det én lang opremsning af ting, der burde ske. Derfor synes jeg ikke, det er så slemt, at debatten er rejst. Men det er en undervurdering både af folketingsmedlemmer, af pressionsgrupper, af pårørende og af vidende folk udenfor at tro, at denne debat skyldes én tv-udsendelse. Jeg synes ikke, det er et særlig godt argument, fru Karen Højte Jensen.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det var Socialdemokratiets forslag om motiveret dagsorden, der fik mig på talerstolen. Jeg skal ikke kommentere indholdet i detaljer, men overlade det til partiets ordfører, men dog sige, at jeg mener, at det ikke er nok, at vi giver patienterne nogle tilbud. Der, hvor det halter, når patienterne udskrives, er ikke i mangelen på tilbud, men derimod i motiveringen til at benytte tilbudene. Derfor finder vi, at det er lige så vigtigt at koble en form for hjemmehjælp til de udskrevne patienter, ikke traditionel hjemmehjælp, for der er ikke behov for rengøring, ind-

køb og lign., men hjemmehjælpere i overført betydning, der udstyres med store støvler, og som i overført betydning skal sparke til patienterne, således at de bliver motiveret til at komme uden for hjemmets fire vægge. Det største problem, når patienterne udskrives, er, at de sidder i deres lejlighed og kigger ind i væggen, indtil de er så syge, at de skal indlægges igen. Det er således ikke nok, at vi stiller en masse tilbud til rådighed. Det er lige så vigtigt, hvis ikke vigtigere, at vi motiverer patienterne til at benytte disse tilbud.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil godt lige sige til hr. Tom Behnke, at vi naturligvis er interesserede i et så varieret tilbud som overhovedet muligt til patienterne. Der er da mange ting, man kunne gøre for at få den motivation frem. Jeg er enig i, at motivation i høj grad vil bevirke, at endnu flere vil sige ja til de tilbud, der foreligger. Det er også noget af det, som vi er optaget af. Vi skal gøre tilbuddene så gode, så attraktive, at vi får den motivation frem ved hjælp af de muligheder, der er inden for det eksisterende system.

Så vil jeg godt til fru Karen Højte Jensen sige, at det undrer mig kolossalt, at fru Karen Højte Jensen ikke har tilstrækkeligt grundlag for at diskutere i denne debat. Vi har Sundhedsstyrelsens redegørelse, som jeg faktisk synes er et flot stykke arbejde. Vi har Landsforeningen Sinds udredning, »Veje til psykisk sundhed«, som jeg også synes er et meget flot og meget tænksomt stykke arbejde, og vi har Dansk Psykiatrisk Selskabs udtalelser om de samme problemer. Jeg føler, at grundlaget er tilstrækkeligt til, at vi kan tage den debat, som vi har i dag.

Jeg er da enig med fru Karen Højte Jensen i, at vi har mange gode eksempler, og jeg er lige så glad for de initiativer, som Københavns Kommune har taget i den senere tid i forhold til at løse nogle af de problemer. Jeg er meget taknemlig for, at man har fundet sammen i et fællesskab mellem Social- og Sundhedsforvaltningen i København for at løse de mange hovedstadsproblemer, der er dér, men det gælder altså for hele landet, og jeg mener, at vores grundlag er tilstrækkeligt til debatten.